

OULU SINFONIA

KAUSIKONSERTTI II

DANCES WITH THE WINDS

To 24.9. klo 19 Madetojan sali

Erkki Lasonpalo kapellimestari | Niamh McKenna huilu

Käsiohjelma 3 €

OHJELMA

Erkki Lasonpalo kapellimestari

Niamh McKenna huilu

•

Lotta Wennäkoski (1970–):

Verdigris (2014–15)

Einojuhani Rautavaara (1928–2016):

Huilukonsertto "Dances With The Winds" (1974)

Andantino

Vivace

Andante moderato

Allegro

VÄLIIAIKA

Leevi Madetoja (1887–1947):

Sinfonia nro 3 A-duuri (1925–26)

Andantino – Allegretto

Adagio

Allegro non troppo

Pesante, tempo moderato – Allegretto

Konsertin kesto noin 1 h 50 min sisältäen väliajan.

ILMAN VARJOA

Oulu Sinfonian ylikapellimestari **Johannes Gustavsson** on yhä etäkontaktin päässä Oulusta, mutta orkesteri pystyy onneksi toteuttamaan hänen suunnittelemansa konsertit. Viimeiselle kaudelleen Gustavsson on halunnut tuoda paljon suomalaista musiikkia, ja illan konsertti on siitä taidokkaan suunnittelun esimerkki. Kolme suomalaista eri aikakausien säveltäjää edustavat kaikki oman sukupolvensa parhaimmistoa. Sävellykset 1920-, 1970- ja 2010-luvuilta osuvat kukin kiehtovasti aikaan, jolloin taide tuntui olevan suuressa murroksessa.

Kuopus, **Lotta Wennäkoski**, käynnistää konsertin suoralla Sibelius-yhteydellä kuin osoittaen, ettei mitään sellaista kuin suuren mestarin ahdistava varjo ole enää suomalaisten säveltäjien yllä. **Einojuhani Rautavaara** aloitti uransa aikana, jolloin jokainen säveltäjä työnnettiin tuon varjon alle, mutta kenties juuri hänen oli siitä vaivattominta irtautua, kiitos Yhdysvaltojen opintojen, irtonaisen sielun ja varhain löytyneen omaperäisen ilmaisun. **Leevi Madetoja** on yksi harvoista, ellei peräti ainoa, sävellysovetusta Sibeliukselta saaneista suomalaisista. Hän on myös se nuori säveltäjä, jonka taituruudesta, persoonallisuudesta ja menestyksestä Sibelius kirjoitti eniten kateellisen katkeria kommentteja päiväkirjoissaan.

Lotta Wennäkosken vähän yli kymmenminuuttinen orkesteriteos *Verdigris* on Skotlannin kamariorkesterin tilausteos, ja se kuultiin ensimmäisen kerran orkesterin konsertissa lokakuussa 2015. Tuolloin vietettiin Sibeliuksen juhlavuotta, ja tilaus liittyi tähän kansainväliseen juhlintaan. Varsin taitavasti *Verdigris* sisältääkin viittauksia Sibeliuksen sävelrunoon *En Saga* eli *Satu*. Wennäkosken mukaan lopputulos on eräänlainen sadun kaltainen kertomus.

Salaperäinen otsikko on ulkomaan kieltä ja tarkoittaa patinaa, Wennäkosken mielessä erityisesti sitä vihertävää patinaa, jota suurmiesten patsaat keräävät pintaansa. Nimi on symboli sille, miten säveltäjä on aina kiinni omassa ajassaan mutta poikkeuksellisen tietoinen menneestä. Säveltäjäksi opitaan tutustumalla kollegoiden tapoihin säveltää, ja siksi jokaisella avantgardistillakin on vahva kytkös koko länsimaisen musiikin tuhatvuotiseen historiaan. Suomalaiset muusikot, varsinkaan säveltäjät, eivät voi teeskennellä ohittavansa Sibeliuksen varjon, jonka sisään Lotta Wennäkoski teoksessaan astuu kompleksittomasti ja aurinkoisesti. Ottamalla selkeästi lainaten sävellyksen lähtökohdaksi Sibeliuksen teoksen hän luo jotain aivan uutta. Näin taide toimii, luo yhä uusia kerroksia vanhan päälle. Kuten Wennäkoski on todennut: ”Toivoakseni tämä uusikin kerros viheriöi”.

Einojuhani Rautavaaran ainoa huilukonsertto sai kantaesityksen Tukholmassa keväällä 1974. Tuolloin Rautavaara ei vielä ollut tehnyt suurta kansainvälistä läpimurtoaan, vaikka oli Suomessa ja Pohjoismaissa eturivin säveltäjä, jolla oli harvinaisesti suosikkiasema niin asiantuntijoiden kuin yleisön mielissä. Oulun yliopiston avajaisiin sävelletty *Cantus Arcticus* vuodelta 1972 lienee yhä soitetuin suomalainen nykymusiikkiteos, ja se nousi Suomen 100-vuotisjuhlien yhteydessä ainoana Sibeliuksen teosten rinnalle suosituimpien sävellysten äänestyksessä. Siinä säveltäjä yhdisti äänittämiensä lintujen ääniä orkesteriin. Huilu on aina mielletty orkesterin linnuksi, sen tehtävä on usein lirputtaa ja liittää kuin kiuru, satakieli tai nimeämätön urbaani tipu. Onneksi Rautavaara vapauttaa soittimen konsertossaan tästä ahtaasta tehtävästä. Jos jotain on linnusta jäljellä, vain sen liito ja lento, kenties myös kelluminen ilmavirrassa paikoillaan.

Harvinaisesti konsertto panee solistin soittamaan useita eri huiluja. Tavallisimman huilun lisäksi käytössä on pieni ja korkeaääninen piccohuilu ja varsin matala alttohuilu. Sävellys antaa myös mahdollisuuden soittaa kaikkein kookkainta ja matalinta bassohuilua, mutta illan solisti **Niamh McKenna** jättää tämän tilaisuuden väliin. "Olen valinnut teoksesta jälkeensä tehdyn version, jossa soolosoittimina on huilun lisäksi piccolo- ja alttohuilu", McKenna kertoo. "Orkesterityössä en juuri soita muita huiluperheen jäseniä, niitä soittavat eri soittajat. Pidän niiden soittamisesta silti paljon, koska ne saavat minut ymmärtämään huilun värejä. Huilu mielletään usein söpöksi ja kirkaasti soivaksi soittimeksi, mutta tämä konsertto tuo esiin sen ilmaisuvoiman ja myös tummat sävyt. Orkestroinniltaan tämä konsertto on erityinen, koska mukana ei ole muita korkeita puupuhaltimia. Yleissävy on siksi melko tumma ja antaa hyvän dialogitaustan huilulle."

Konserttoa on sanottu "poikkeuksellisen ymmärrettäväksi" teokseksi, mikä viitannee Rautavaaralle ominaiseen taitoon säveltää musiikkia, joka moderneimmillaankaan ei ole vastaanottajalle vaikeaa tai huonosti hahmotuvaa. Tunnelma on väkevä, melodiat puhuttelevia, soittimien käyttö kekseliästä ja harmoniat kauniita. 1970-luvun alussa Rautavaara sai kerta kaikkiaan tarpeekseen 12-säveljärjestelmästä, mekaanisesta kahleesta, jonka tiukat säännöt yhä määrittivät hyvän musiikin Euroopassa. Näytettyään hallitsevansa järjestelmän Rautavaara pystyi iloisesti sen hylkäämään. *Cantus arcticus* ja huilukonsertto ovat ensimmäiset tämän vapauden ajan sävellyksistä Rautavaaran valtavassa teosluettelossa.

Konsertto alkaa huilun yksin soittamalla huiluilevalla kutsuhuudolla, johon orkesteri tulee rysähtäen mukaan. Osan keskitaiteessa tunnelmaa tummuu, kun solisti vaihtaa soittimensa matalaan huiluun, mutta loppu sujuu kuin alkukin, perushuilun voimin. Vikkelä toinen osa päästää korkean ja hieman tuhisevan piccolohuilun vauhtiin niin, että meno on kuin karnevaalissa. Hidas kolmas osa hyödyntää alttohuilun pehmeän matalia sävyjä ja perustuu Rautavaaran mukaan muodolle, jota säätelevät impulssit. Ajatuksena on, että kulloinenkin sytyke tai impulssi sysää musiikissa liikkeelle reaktion ja näin musiikki etenee impulssista toiseen.

Lyömäsoittimet ja fagotti aloittavat konserton viimeisen osan, joka on kirjoitettu matalalle huilulle. Perinteiseen konserttotyyliin tämä finaali kokoaa aiempien osien ajatuksia ja tunnelmia päättyen puhtaaseen mollisointuun b-mollissa – teko, joka vuonna 1974 on varmasti saanut kriitikot haukkomaan henkeään. Myönnetyksenä ajan hengelle Rautavaara jättää solistin teoksen loppusoinnilla aivan väärälle sävelle, mikä maustaa sävellyksen

lopun säveltäjälle tyypillisen mystisesti. Kuten otsikko antaa ymmärtää, konsertossa leikitään huilun tanssillisuudella ja kepeydellä. "Winds" viittaa yhtä hyvin puhallinsoitimiin kuin erilaisiin tuulenvireisiin. "On todella hauskaa päästä soittamaan tämä konsertto Oulussa parhaaseen ruska-aikaan, johon se mielestäni erityisen hyvin sopii. Jokainen voi kuulla sen tuulet!"

Oulun ylpeys Leevi Madetoja ammensi vaikutteita niin peräpohjalaisesta kansanmusiikista kuin Ranskasta. Hänet leimataan yleensä myöhäisromantikoksi, mikä on epäselvä tapa kuvata aikakauden taidetta, kun vanhasta on vain jäänteitä mutta uusi ei ole muotoutunut valtavirraksi. 1920-luvulla taidemusiikissa vallitsivatkin viehättävästi vapauden markkinat, kun menestyvät säveltäjät edustivat kymmeniä eri ismejä **Puccinin Turandotista Schönbergin** dodekafoniaan. Ehkä nyt, sata vuotta myöhemmin, voimme todeta reippaasti, että myöhäisromantiikan sijasta koko 1900-luku edustaa moninaisuuden aikakautta. Oli tosiaan mahdollista, sallittua ja jopa toivottua yhdistellä omia juuriaan, kaupunkiroman tiikkaa, tunteikasta paatosta ja ranskalaista ilmavaa vivahteikkua musiikissa Leevi Madetojan tavoin. Romantikoksi häntä on kenties kaikkein vaikein pukea, sillä suurissa orkesteriteoksissaankin hän tavoitteli selkeyttä ja tasapainoisuutta kuin kelpo klassismin säveltäjä 1700-luvun Wienissä. Keinot vain olivat toiset.

Madetojan kolmas ja viimeinen sinfonia huipentaa hänen orkesterituotantonsa. Se karttaa kaikin puolin liioittelua, noudattaa tekijänsä ideaalia selkeydestä ja mahtuu kohtuullisesti puoleen tuntiin. Työ sinfonian kimpussa alkoi keväällä 1925 Ranskassa, jonne Madetoja ja runoilija **L. Onerva** olivat matkanneet *Pohjalaisia*-oopperan tuoreen menestyksen siivin aikomuksenaan viettää Pariisin maaseudulla parikin vuotta. Toisin kävi. Rahat alkoivat lop-

pua jo kesällä, ja pariskunta palasi Helsinkiin saman vuoden lokakuussa päästyään sentään kiertämään jonkin verran Ranskaa aina Niz-zasta Normandiaan.

Aluksi kaikki oli kuitenkin hyvin ja majapaikka löytyi maaseudulta Houillesista, jossa oli päi-visin niin hiljaista, että Madetoja kuuli oman kellonsa tikityksen liivintaskussa. Mutta öisin kylän kukot aloittivat kiekumisensa tuottaen äänimaiseman, jota säveltäjä kutsui "atonaal-lis-polytonaaliseksi sekamelskaksi". Saatuaan hetkeksi unen päästä kiinni Madetoja heräsi samaan sinfoniaan aamulla, nousi ylös ja alkoi nuotintaa kukkojen kieuntaa havaiten sen erilaiseksi kuin kotona. Myöhemmin julkaistiin Suomen Musiikkilehdessä Madetojan riemas-tuttava artikkeli ranskalaisten kottaraisten ja kukkojen paikallismurteista. Helsingin Sano-miin lähetetyissä musiikkikatsauksissa Ma-detoja ruoti sanoja säästelemättä 1920-luvun modernisteja, joiden musiikkia piti matemaat-tisena ja sieluttomana. Samaa ei totisesti voi sanoa kriitikon omasta musiikista.

Työskentely kolmannen sinfonian parissa ete-ni hyvässä vireessä, ja Madetoja raportoi koti-väelle säveltävänsä "oikein väellä ja voimalla". Näin alulle pantu kolmas sinfonia kuulostaa kaikelta muulta paitsi väkisin puserretulta. Sitä leimaa nimenomaan vaivattomuus ja pakottomuus. Helsingissä huhtikuussa 1926 ensikerran kuultu teos kuuluu suomalaisten sinfonioiden parhaimmiston, ja **Erkki Sal-menhaara** nostaa sen jopa Sibeliusten sinfo-nioiden rinnalle, tasavertaisena.

Joko maantieteestä tai muista inspiraation mysteereistä johtuen sinfonian sävelkieli on gallialaisen vivahteikasta siten, että eri soittimet erottuvat toisistaan kirkkaasti ja niiden yhteissoinnista syntyvä väri vaihtelee jatkuvasti. Koti-ikävä tai kotiseuturakkaus puskee esiin ranskalaisen eleganssin keskeltä monissa melodioissa mutta erityisesti hitaassa osassa, jonka tunnelma vastaa yleistä käsitystä suomalaisesta mielialasta. Sen kaihoisa teema etenee kaanonissa hienoon loppunusuun, jossa pasuunoiden kolmesti esittämä aihe jää kysymyksenä ilmaan.

Sinfonian kaksi viimeistä osaa yltyvät leikkimään rytmeillä. Perinteisen tanssillisen scherzon paikalla Madetoja pyörittää kolmea teemaa polkaisten musiikin jatkuvasti eteenpäin rientäväksi. Juhlavan hitaalla johdannolla alkavassa viimeisessä osassa pyörähdellään valssin tahtiin, vaikka tahtilaji on tasajakoinen. Kun samaan aikaan mennään kolmeen ja kahteen, tapahtuu jotain niin hämmästyttävää, että ilmiölle on musiikin teoriassa nimikin: polyrytmiikka. Osan tunnelmaa on Salmenhaara kuvannut Madetoja-kirjassaan osuvasti "varisevien lehtien hurjaksi tanssiksi". Sijoitamme tämänkin teoksen siis syksyyn. •

TULOSSA!

K KAUSIKONSERTTI III

SORRON JÄLKEEN

To 1.10. klo 19 Madetojan sali

Eugene Tzigane kapellimestari | Anna-Liisa Bezrodny viulu

George Walker: *Lyric for Strings*
Dmitri Šostakovitš: *Viulukonsertto nro 1 a-molli op. 77*
Ludwig van Beethoven: *Sinfonia nro 3 Es-duuri, op. 55 "Eroica"*

Liput 26/21/11 € (+ toimituskulut)
YLEISÖMÄÄRÄ RAJOITETTU

K ERIKOISKONSERTTI

JONG

To 8.10. klo 19 Madetojan sali

Tomas Djupsjöbacka kapellimestari | Antti Turtiainen oboe
Sakari Männistö jonglööri | Oulu Sinfonia

Joonas Kokkonen: *Il Paesaggio*
Sakari Raappana: *Ragus, konsertto oboelle ja kamariorkesterille (kantaesitys)*
Lotta Wennäkoski: *Jong*

Liput 26/21/11 € (+ toimituskulut)
YLEISÖMÄÄRÄ RAJOITETTU

ERKKI LASONPALO, kapellimestari

Erkki Lasonpalo aloitti kapellimestariopintonsa **Jorma Panulan** nuorisokapellimestariluokalla vuonna 2007. Opinnot jatkuivat Sibelius-Akatemian kapellimestariluokalla, josta hän valmistui vuonna 2012. Ennen kapellimestariopintojaan hän opiskeli viulunsoittoa Lahden konservatoriossa ja Sibelius-Akatemiassa. Hän on Postiglione-jousikvartetin jäsen.

Useimpien kotimaisten orkestereiden lisäksi Lasonpalo on tehnyt kapellimestarivierailuja Göteborgin ja Islannin Sinfoniaorkestereissa, Kokkolan Oopperassa ja Suomen Kansallisoopperassa. Lasonpalo on toiminut Heinäveden Musiikkpäivien taiteellisena johtajana vuodesta 2014. Syksyllä 2016 Lasonpalo aloitti Kemin kaupunginorkesterin taiteellisena johtajana sekä Tapiolan nuorten sinfonikojen pääkapellimestarina. Hän on toiminut sinfoniaorkesteri Vivon taiteellisena johtajana vuodesta 2019 ja viime keväästä alkaen Lappeenrannan kaupunginorkesterin taiteellisena johtajana sekä Mikkelin kaupunginorkesterin pääkapellimestarina. Lasonpalo on myös Helsinki sinfoniettän taiteellinen johtaja.

Koronakevät hiljensi kiireisen kapellimestarin elämän täysin. ”Monenlaista asioiden hoitoa on riittänyt, mutta valitettavasti ei sitä osuutta, minkä vuoksi tätä työtä tekee”, Lasonpalo toteaa. ”Nyt tuntuu hyvältä, kun kausi on kunnolla käynnistynyt.” Oulun ohjelma on pääosin Johannes Gustavssonin käsialaa, Wennäkosken teos tuli mukaan Lasonpalon ehdotuksesta. ”Se on kiva teos, joka haastaa orkesterin mukavuusalueen ulkopuolelle.” Rautavaaraa Lasonpalo kertoo johtaneensa melko paljon,

ERKKI LASONPALO © Loma Graphics Oy

mutta huilukonsertto on hänelle uusi tuttavuus. ”Teos on sekä orkesterille että solistille vaativa, siinä on paljon rytmisiä elementtejä, jotka vaativat tarkkuutta.” Solistinsa kapellimestari Lasonpalo tuntee hyvin. Esiintyminen samassa konsertissa tuli iloisena yllätyksenä. ”Meillä on Niamhin kanssa yhteinen kaveripiiri, on tosi hauskaa päästä hänen kanssaan tekemään tämä teos.” •

NIAMH MCKENNA, huilu

Huilutaiteilija **Niamh McKenna** (s. 1991) on kotoisin Pohjois-Saksasta, aivan Tanskan rajan tuntumasta. ”Irlantilainen isäni tuli aikanaan Saksaan opiskelemaan ja jäi tavattuaan äitini.” Perheen molemmista tyttäristä tuli ammattimuusikoita. Niamh McKenna opiskeli aluksi Lyypekin musiikkikorkeakoulun nuorisokoulutuksessa ja siirtyi sitten Freiburgiin ja musiikkikorkeakouluun ja edelleen Sveitsin Baseliin. Amsterdamin Kuninkaallisen Concertgebown orkesteriakatemiassa hän opiskeli 2013–2014. ”Minusta oli kivaa soittaa säännöllisesti orkesterissa ja halusin löytää oman paikkani”, McKenna kertoo. ”Puupuhaltajien paikkoja orkestereissa on vähän, on melkoinen sattuma löytää työtä kotikaupungista. Tilaisuuksia pitää etsiä laajempaa.”

Suomeen Niamh McKennan houkutteli ystävä, jolla oli paikka suomalaisessa orkesterissa. ”Kuulin, että täällä on hyvä elää ja soittaa, niinpä tulin Radion sinfoniaorkesterin koesoittoon.” Paikka ei tuolloin avautunut, mutta kuukauden päästä oli edessä toinen koesoitto, josta hänet valittiin Turun filharmonisen orkesterin huilun äänenjohtajaksi. Hän hoiti tehtävää vuodesta 2014 alkaen, kunnes siirtyi Helsingin kaupunginorkesterin soolohuilistiksi syksyllä 2019. Soolohuilistina hän on vierailut myös Amsterdamin Concertgebown orkesterissa, Suomen ja Ruotsin Radion sinfoniaorkestereissa, Dresdenin Filharmoniasissa ja Tapiola Sinfonietassa.

Solistina hän on esiintynyt Turun Filharmonisen orkesterin, Jyväskylän ja Lappeenrannan kaupunginorkestereiden sekä Jousia Ensemblen kanssa. Kamarimusiikkona hän on vierailut Kuhmon kamarimusiikissa, Crusell-viikolla, Hauhon ja Turun musiikkijuhlilla sekä KuruFest -festivaalilla.

NIAMH MCKENNA

Niamh McKenna on asettunut tukevasti Suomeen ja viihtyy hyvin. Kielen hän on oppinut erinomaisesti. ”Suomen kielellä on maine vaikeana. En koskaan löytänyt aikaa mennä kursseille, niinpä päätin, että toimin kuten muusikko ja pidän korvat auki, luen kaiken mitä näen ja katson televisiota”, McKenna kuvailee metodologiaan. Kielten opiskelulle on hyvät juuret. Kotikielinsä hän puhuu englantia ja saksaa, äiti on kielten opettaja. ”Kielet ovat kiinnostavia ja harkitsinkin niiden opiskelua, mutta päädyin kuitenkin musiikkiin, käytännössähän ne kulkevat rinnakkain.” •

OULU SINFONIAN MUUSIKOT

I VIULU

Lasse Joamets,
I konserttimestari
Mikko Sorri,
I konserttimestari
Mia Ohenoja, äj*
Nadya Pugacheva, vāj*
Romuald Gwardak
Johanna Korhonen
Tiina Kortelainen
Oksana Kumpulainen
Antti Laitinen
Virva Pietilä
Ismo Sirén

II VIULU

Anne Somero, äj*
Sari Suihkonen, vāj
Laura Kangas
Anna-Brita Karjalainen *
Sari Karppinen
Marjukka Lahes
Ewa Pawlowska *
Toni Tuovinen
Anita Virkkala

ALTTOVIULU

Johanna Tuikka, äj
Susanna Nietula, vāj
Andrus Järvi
Anna-Maija Rousselle
Emiliano Trivasino
Jari Välimäki

SELLO

Arto Alikoski, soolosellisti
Riina Salminen, äj
Juhana Ritakorpi, vāj
Greta Ernesaks *
Janne Varis
Harri Österman

KONTRABASSO

Antoine Greuzard, äj
Anne Seppänen, vāj
Fanni Hoppari
Juha Nääppä

HUILU

Albert Stupak, äj
Emma Tessier, vāj
Marjaana Rantakeisu *

OBOE

Matti Kettunen, äj
Paula Nurila, vāj
Antti Turtiainen

KLARINETTI

Markku Korhonen, äj
Michał Konopiński, vāj
Kenneth Sjöwall

FAGOTTI

Eri Ikeda, äj
Ann-Louise Wägar, vāj
Jennifer Chihiro Kashiwakura *

KÄYRÄTORVI

Lauri Vasala, äj
Matias Nässi, vāj
Pasi Salminen
Jukka Yletyinen

TRUMPETTI

Thomas Petit, äj
Jukka-Pekka Peltoniemi, vāj
Jarmo Väärä

PASUUNA

Erkki Hirsimäki, äj
Jukka Mylly, vāj
Wen Hong Low

TUUBA

Gustavo Subida, äj

PATARUMMUT

Kalevi Ohenoja, äj

LYÖMÄSOITTIMET

Petri Hänninen, äj*

äj = äänenjohtaja vāj = varaäänijohtaja * = tilapäinen kiinnitys

OULU SINFONIA

Oulu Sinfonia on maamme pohjoisin sinfoniaorkesteri. Konsertoimme viikoittain Oulun musiikkikeskuksen Madetojan salissa. Orkesteri aloitti toimintansa vuonna 1937, sai oikeuden käyttää kaupunginorkesterin nimeä vuonna 1954 ja kunnallistettiin vuonna 1961. Nykyinen nimi otettiin käyttöön vuonna 2005.

Kausikonsertit ovat orkesterin vahva perusta. Lisäksi ohjelmiston täydentävät erilaiset konserttisisällöt kuten ooppera, elokuvakonsertit, etno- ja jazzmusiikki ja muut viihdekonsertit. Myös lapsille ja nuorille on säännöllistä tarjontaa. Viime vuosina syyskausi on alkanut jalkautumiskonserteilla hoitolaitoksiin ja kouluihin koko Oulun alueella.

Orkesteri on tehnyt useita levytyksiä, mm. Leevi Madetojan koko orkesterituotannon ja Okon Fuoko -balettiantomiimin kokonaislevytyksen. Näiden jälkeen on ilmestynyt Mozartin aarioiden ja alkusoittojen levy, so-

listina Helena Juntunen. Orkesteri on levyttänyt nimikkosäveltäjänä vuosina 1997–2009 olleen Olli Kortekankaan oopperan Messenius ja Lucia. Keväällä 2013 ilmestyi Kimmo Hakolan ja Toshio Hosokawan kitarakonsertot sisältävä levy, solistina Timo Korhonen, kapellimestarina Santtu-Matias Rouvali. Lokakuussa 2016 Ondine julkaisi Klamin ja Englundin viulukonsertot sisältävän levytyksen, jonka Oulu Sinfonia teki viulutaiteilija Benjamin Schmidin ja ylikapellimestari Johannes Gustavssonin kanssa.

Orkesterin kapellimestareita ja kehittäjiä ovat viime vuosikymmeninä olleet Urpo Pesonen, Paavo Rautio, Onni Kelo, Rauno Rännäli, Ari Angervo, Peeter Lilje, Arvo Volmer, Dmitri Slobodeniouk ja Anna-Maria Helsing. Päävierailijoina ovat toimineet John Storgårds, Susanna Mälkki ja Jaakko Kuusisto. Syksystä 2013 alkaen Oulu Sinfonian ylikapellimestarina on toiminut Johannes Gustavsson.

ORKESTERIN KANNATUSYHDISTYS PULSSI RY

Orkesterin Pulssi ry (perustettu vuonna 1994) tukee Oulu Sinfonian muusikoita vapaa-ajan toiminnassa ja monissa orkesterin työhön liittyvissä asioissa, järjestää jäsenille musiikki- ja kulttuurimatkoja sekä tukee kamarikonsertteja. Yhdistyksen varat kertyvät jäsenmaksuista ja tuotemyynnistä.

Liity Pulssin jäseneksi! Lisätietoa ja liittymislinkki www.orkesterinpulssi.fi. Pulssin löydät myös Facebookista, facebook.com/orkesterinpulssi.

ORKESTERIN
PULSSI RY

TULETHAN VAIN
TERVEENÄ KONSERTTIIN.

PESETHÄN KÄTESI JA KÄYTÄTHÄN KÄSIDESIÄ.

HUOLEHDITHAN TURVAVÄLEISTÄ.

Antoisaa konsertti-iltaa!

OULU SINFONIA

Oulun Musiikkikeskus
Leevi Madetojan katu 1–3
PL 4, 90015 Oulun kaupunki

www.oulusinfonia.fi

Lipunmyynti ilman käsittelykuluja:

Madetojan salin lippukauppa

Avoinna Oulu Sinfonian konserttipäivinä klo 11–19.30

Oulun Musiikkikeskus
Leevi Madetojan katu 1–3, 90015 Oulu
Ovimyynti puh. 050 594 9704

Oulu10-palvelupiste

Torikatu 10 A, 90100 Oulu
Puh. 08 558 558 00
Haukiputaan, Kiimingin, Oulunsalon,
Yli-lin ja Ylikiimingin asiointipisteet

Ticketmaster, käsittelykulut lisätään

www.ticketmaster.fi > Lippukaupat
Puhelinmyynti: 0600 10 800
(1,98 € / min + pvm)

ticketmaster®
lippupalvelu